

ಸಂತೋಷ್ ಸಿಹಿಹಿತ್ತು

ಬೀರಾ ಬೆಟ್ಟದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪುರಾತನ ಕಾಲದ ದೊಡ್ಡ ಆಲದ ಮರ ಇತ್ತು. ಆ ಮರದ ಅಡಿಯ ಪೊಟರೆಯೊಳಗೆ ಎರಡು ಮೊಲಗಳು ತಮ್ಮ ನಾಲ್ಕಾರು ಪುಟ್ಟ ಮರಿಗಳೊಂದಿಗೆ ವಾಸವಾಗಿದ್ದವು. ಅದೇ ಮರದ ಮೇಲೆ ಎರಡು ಮೂರು ಮಂಗಗಳೂ ಇದ್ದವು. ಬಿಡುವಾದಾಗಲೆಲ್ಲ ಈ ಮಂಗ ಮತ್ತು ಮೊಲಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಕ್ಷೇಮ ಸಮಾಚಾರ ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಾ ಆಪ್ತ ಗೆಳೆಯರಾಗಿದ್ದವು.

ಆಗ ಬಿರು ಬೇಸಿಗೆಯ ಕಾಲವಾಗಿತ್ತು. ಎಲ್ಲ ಕಡೆ ಹುಲ್ಲು, ಗಿಡ ಗಂಟಿಗಳು ಒಣಗಿ ನಿಂತಿದ್ದವು. ಹೀಗಾಗಿ ಮೊಲಗಳು ತಮ್ಮ ಮರಿಗಳಿಗೆ ಆಹಾರ ತಂದು ಕೊಡಲು ದೂರ ಹೋಗುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉಂಟಾಗಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ಒಂದು ಬಾರಿ ಈ ಮೊಲಗಳು ತಮ್ಮ ಮರಿಗಳನ್ನು ಪೊಟರೆಯೊಳಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಆಹಾರ ತರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮುಸಂಜೆ ಆಗಿತ್ತು. ಆಗ ಅವು ಲಗುಬಗೆಯಿಂದ ಓಡಿ ಬಂದು ತಮ್ಮ ಹಸಿದ ಕಂದಮ್ಮಗಳಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬ ಆಹಾರ ಕೊಟ್ಟು, ಇನ್ನೇನು ಮಲಗುವ ಸಿದ್ಧತೆ ಮಾಡತಲಿದ್ದವು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಪೊಟರೆಯ ಆ ಬದಿಯಿಂದ 'ತಮ್ಮಾ... ಏ ತಮ್ಮಾ' ಎಂದು ಯಾರೋ ಕೂಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡು ಸಂದಿಯಿಂದಲೇ ಬಗ್ಗಿ ನೋಡಿದವು. ಅಲ್ಲಿ ಮಂಗಣ್ಣು ತನ್ನ ಸಂಗಡಿಗರೊಂದಿಗೆ ನಿಂತಿದ್ದ. ಮುಖದ ತುಂಬ ಗಾಬರಿ ತುಂಬಿತ್ತು. ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಈಚೆಗೆ ಬಂದ ಮೊಲಗಳು 'ಯಾಕೆ... ಮಂಗಣ್ಣಾ... ಏನು ಸಮಾಚಾರ? ಎಂದೂ ಇಂತಹ ಹೊತ್ತಲ್ಲಿ ಬಂದವನಲ್ಲ ಆದರೆ ಇಂದು...' ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಅವು 'ಅಯ್ಯೋ... ತಮ್ಮಾ... ಯಾರೋ ಕಿಡಿಗೇಡಿಗಳು ಅರಣ್ಯದ ಮಧ್ಯ

ಮಂಗಗಳ ಯುಕ್ತಿ

ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಗಾಳಿಗೆ ಅದು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೂ ಹರಡುತ್ತಿದೆ. ಆ ಬೆಂಕಿ ಜ್ವಾಲೆಗಳು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವ ಲಕ್ಷಣ ಇದೆ. ಹಾಗೇನಾದರೂ ಆದರೆ ನಾವೆಲ್ಲ ಆ ಬೆಂಕಿಗೆ ಆಹುತಿ ಆಗುವುದು ಖಚಿತ, ಅದಕ್ಕೇ ಬೇರೆ ಸುರಕ್ಷಿತ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಹೋಗೋಣ ಬಾ... ಬೇಗ ಬೇಗ ಎಂದಿತು. ಮೊದಲೇ ಪುಕ್ಕಲು ಸ್ವಭಾವದ ಮೊಲಗಳು ಮಂಗಣ್ಣನ ಈ ತರಹದ ಮಾತು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡು ಇನ್ನಷ್ಟು ಗಾಬರಿಗೊಂಡು ಅಯ್ಯೋ... ಅಣ್ಣಾ ಈ ಕತ್ತಲು ಹೊತ್ತಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಂತಾ ಹೋಗುವುದು? ಅದೂ ಅಲ್ಲದೇ ಏನೂ ಅರಿಯದ ನಮ್ಮ ಪುಟ್ಟ ಕಂದಮ್ಮಗಳು ಮಲಗಿ ನಿದ್ರೆಮಾಡುತ್ತಿವೆ ಎಂದು ತನ್ನ ಅಳಲನ್ನು ತೋಡಿಕೊಂಡಿತು. ಆಗ ಮಂಗಗಳು ಅದಕ್ಕೇನೂ ಚಿಂತೆ ಮಾಡಬೇಡ, ನಿಮ್ಮ ಕಂದಮ್ಮಗಳನ್ನು ನಾನು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಸಂಗಡಿಗರು ಒಂದಿನಿತೂ ಏಟಾಗದ ರೀತಿ ಹೊತ್ತು ತರುತ್ತೇವೆ, ನೀವಿಬ್ಬರೂ ನಮ್ಮನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಸಾಕು ಎಂದು ಧೈರ್ಯ ಹೇಳಿತು.

ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ ಮಲಗಿದ್ದ ಪುಟ್ಟ ಮೊಲದ ಮರಿಗಳನ್ನು ಮಂಗಗಳು ತಮ್ಮ ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು ಮೊಲಗಳೊಂದಿಗೆ ಸುಮಾರು ದೂರ ಓಡುತ್ತ ಬಂದವು. ಅಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪುಟ್ಟ ತೊರೆ ಕಂಡು ನೀರು ಕುಡಿದು

ಎಲ್ಲವೂ ತೊರೆ ದಾಟಿ ಆ ಬದಿಯ ಒಂದು ಸುರಕ್ಷಿತ ಪೊಟರೆ ಕಂಡು ಅವುಗಳ ವಾಸಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿ ಅನಂತರ ಅವು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಮರದ ಮೇಲೆ ಹೊರಟು ಹೋದವು. ಆ ರಾತ್ರಿ ಎಲ್ಲವೂ ತುಂಬಾ ದಣಿದಿದ್ದರಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯ ನಿದ್ರೆಗೆ ಜಾರಿದ್ದವು. ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮೊಲಗಳು ಆಚೆ ಬಂದು ನೋಡಿದಾಗ ಸುತ್ತೆಲ್ಲ ಹಸಿರು ಹುಲ್ಲು, ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾರೆಟ್ ತೋಟ ಕಂಡು ಹಿರಿ ಹಿರಿ ಹಿಗ್ಗಿದವು. ಆ ಬಳಿಕ ಮರಿಗಳಿಗೆ ಆಹಾರ ತರಲು ಹೋಗುವ ಮುನ್ನ, ಮರದ ಮೇಲಿದ್ದ ಮಂಗಗಳಿಗೆ 'ಅಣ್ಣಾ... ಪೊಟರೆಯೊಳಗೆ ಕಂದಮ್ಮಗಳು ಮಲಗಿವೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಗಮನ ಇರಲಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಟು ಹೋದವು. ಅವು ಅತ್ತ ಹೋಗಿ ಹತ್ತಾರು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಮೊಲದ ವಾಸನೆಯ ಜಾಡು ಹಿಡಿದ ದೊಡ್ಡ ಹುಲಿಯೊಂದು ಅವುಗಳ ಪೊಟರೆಯತ್ತ ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಮರದ ಮೇಲಿದ್ದ ಮಂಗಗಳಿಗೆ ದಿಗಿಲಾಯಿತು. ಅವು ಆ ತನಕ ಇಷ್ಟೊಂದು ಭಾರಿ ಗಾತ್ರದ ಹುಲಿ ಕಂಡೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಮನದಲ್ಲಿ 'ಪಾಪ ಮೊಲಗಳು ತಮ್ಮ ಮರಿಗಳನ್ನು ಪೊಟರೆಯೊಳಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ ಹೋಗಿವೆ... ನಾವೇನಾದರೂ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೆಳಗೆ ಇಳಿದು ಹೋದರೆ. ಆ ಹುಲಿರಾಯ ಗಬ್ಬ ಎಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ಒಂದೇ ಏಟಿಗೆ ತಿಂದು ಬಿಡುವುದು ಗ್ಯಾರಂಟಿ, ಏನು ಮಾಡುವುದು?' ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತ ಕುಳಿತಾಗ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಆ ಹುಲಿ ಪೊಟರೆಯೊಳಗೆ ಇಣುಕಿ, ಮುದ್ದಾದ ಮೊಲಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಜೊಲ್ಲು ಸುರಿಸುತ್ತ ತನ್ನ ಇಷ್ಟಗಲದ ಮೂತಿಯನ್ನು ಪೊಟರೆ ಬಾಯೊಳಗೆ ತೂರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿತು. ಆದರೆ